

BŘEZNICKÝ ČTVRTLETNÍK

ZPRAVODAJ OBCE

ROK 2020
ČÍSLO: 75
DATUM VYDÁNÍ:
14. 7. 2020

OKÉNKO STAROSTY

Vážení spoluobčané,
pokusím se trochu shrnout něco o stavbě, která nás teď všechny vytrhuje z poklidného prázdninového života. Po krátkém útlumu začíná firma Outulný a jeho subdodavatelé opět šturmovat. Nejvíc to nyní pociťují obyvatelé na Horkách, ale také na objízdých místních komunikacích. V současné době jsou vykopány hlavní trasy v krajské komunikaci, provedeny odbočky k jednot-

livým domům. Souběžně s kanalizací se realizuje i druhá stavba, a to rekonstrukce vodovodu od sokolovny po konec obce směrem na Kralice. Díky tomu teď probíhá přepojování vodovodních přípojek ze staré trasy na nový vodovodní řad. Dále se v uvedené trase pokládají chráničky pro kabely rozvodů nízkého napětí a kabely pro nové osvětlení. Tato stavba by měla začít někdy na podzim. Vedle toho se probouzí někteří, kteří neměli ještě připojení na obecní vodovod anebo na plyn a snaží se využít poslední možnosti, jak se dostat do krajské komunikace. Z toho plyne, že silnice je postupně celá překopávána a je dosti obtížné, a hlavně neefektivní, se zabývat nějakou finální úpravou každého překopu, když se zítra rozkope další. S tím vším souvisí i probíhající uzavírka krajské komunikace. Do nedávna se zde dalo jakž takž projet, ale dnes je to čím dál složitější, až nemožné. Dneska jsem zrovna potkal nějakou paní s mercedesem, která nepochopila, že se pohybuje po stavbě a notabene v zákazu

vjezdu a svoji celou emoci se snažila ventilovat sešlápnutím plynu. Chtěl bych tedy poděkovat těm trpělivým a chápajícím a těm druhým říct, že to brzy skončí. Původní uzavírka krajské komunikace byla do konce července, vzhledem ke kumulaci prací se máme prodloužení do 23. srpna. V té době se dá předpokládat stejný režim, jak tomu bylo v loňském roce ve spodní části obce. Přes celou obec projde krajská komunikace v šířce 6 metrů v oblouku u sokolovny se rozšíří, a potom opět upraví na 6m. Úpravou se částečně zvýší stávající niveleta vozovky a tam, kde by to bylo technicky nepřijatelné, bude část komunikace odtěžena. Šířka 6 metrů bude dělat problém kolem Macholových, kam se již nevejde žádný chodník a naopak v části od sámošky zůstane ještě 2-3 m pruh. Tento pruh se nyní nebude nijak upravovat, je tam ještě taková „po domácku“ uplácaná kanalizace. Jak jsem již jednou říkal, k finální úpravě některých místních komunikací se dostaneme až někdy příští rok.

Co se týká napojování již hotových částí obce na kanalizaci, tam se rozhodne při povolení předčasného užívání ČOV a kanalizace, kteréžto jednání proběhne 16. července. Po nabytí právní moci se budou moci domácnosti připojovat. Na obci máme několik kontaktů na firmy, které jsou Vám schopny udělat tu soukromou část přípojek. Tyto části jsou řádně projednány a je na ně vydán právoplatný souhlas. Toto jsme zařídili pro všechny obyvatele, a proto nemusíte na úřadech nic dalšího vyřizovat.

Připojit se musí postupně všichni. Každá domácnost potom obdrží někdy na podzim smlouvu s VAK, kde se bude řešit vodné a stočné. V zásadě to bude asi takto:

- Kdo má vodoměr a odebírá standardně vodu z obecního vodovodu bude platit vodné a stočné podle odběru, celkem cca 100 Kč za m3 za vodné a stočné dohromady.
- Kdo má vlastní studnu a neodebírání vodu z vodovodu, resp. nedosahuje obvyklé spotřeby, bude řešen smluvním pau-

šálem stanoveným ze spotřeby 36 m³ za osobu a rok, tj. cca 130 Kč/osobu/měsíc.

- Pokud si někdo nechá namontovat cejchovaný vodoměr na svůj vlastní zdroj vody (studnu), bude platit podle skutečně odebraného množství a k tomu zaplatí roční nájem vodoměru, který činí 411 Kč.

Přesné podmínky si můžete zjistit na Vodárenská a. s., pracovišti Náměšť nad Oslavou.

Co se týká jiného, tak budeme zápasit s nedostatečnými příjmy. Byť máme našetřeno, přesto se nás výpad příjmů z RUD dotkne, a tak

uvažujeme o půjčce, ze které bychom hradili naši spoluúčasť na investici VAKU a ponechali si volné zdroje na další rozvoj. Rozhodnutí padne na konci prázdnin, až vyhodnotíme jednotlivé možnosti. Bylo by toho ještě více, ale něco až příště.

Chtěl bych nám všem popřát pěkné prázdniny, k tomu hodně zdraví bez viru a ať se po prázdninách všichni setkáme a pojedeme se po upravené komunikaci (alespoň některé). S pozdravem

Ing. Ladislav Malach, starosta obce

AKCE V BŘEZNÍKU

 29. 8. 2020 - Dětský branný den VVC

Konání a termíny dalších případných akcí budou upřesněny.

VÍTE, ŽE...

- V naší obci pokračuje do 23. 8. 2020 úplná uzavírka komunikace II/392 od prodejny COOP až po konec obce směrem na Kralice z důvodu obnovy povrchu na krajské komunikaci po rekonstrukci kanalizace. Ta navazuje na stávající uzavírku po budování kanalizace.

Objížděné trasy jsou následující:

 vozidla do 3,5t: II/392 – III/39212 – I/23 objíždka přes Loučky - délka objížděné trasy 8 km

 vozidla nad 3,5t: I/392 – Mohelno – II/152 – Slavětice – II/399 Dalešice – II/351 – Třebenice – II/401 Číměř – Vladislav – I/23 Kralice nad Oslavou - délka objížděné trasy: 55 km.

Občany prosíme, aby plně využívali objížděnou trasu na Náměšť přes Loučky.

Majitelé přilehlých nemovitostí o případné nemožnosti vjezdu k jejich domu budou v předstihu informováni, aby si mohli zaparkovat někde mimo na místních komunikacích. Průjezd hasičů a záchranky bude možný.

Všechny místní komunikace a také zbylá část krajské komunikace po prodeju COOP bude sjízdná bez omezení.

- **Splatnost poplatků za svoz odpadu a ze psů skončila 30. 6. 2020.** Letos byl na čas zastaven příjem poplatků z důvodu opatření proti koronaviru. Ne všichni mají ještě poplatky zaplacené, proto Vás, vážení spoluobčané žádáme o doplacení Vašich pohledávek, pokud ještě nemáte zaplacené. Platit poplatky můžete každý všední den v pracovní době na obecním úřadě v Březníku, nebo převodem na účet obce (číslo účtu: 3220711/0100, v. s. číslo Vašeho domu). Dospělí platí za svoz odpadu 600 Kč a děti do 15 let 300 Kč. Studenti (denní studium) pro získání 50 % slevy předloží potvrzení o studiu (lze i naskenované zaslat na adresu obec@obecbreznik.cz). Za jednoho psa (od 3 měsíců věku) platí občan 100 Kč, za každého dalšího 200 Kč. Pokud si přesto nejste jisti výší svého poplatku, zavolejte na číslo 568 643 320 a účetní obce Vám sdělí podrobnosti. Prosíme ty mladší z rodin, aby pomohli těm starším, pokud to potřebují, s platbou poplatků v internetovém bankovníctví.
- **0 letošních prázdninách oslaví naše „mateřinka“ své 40. výročí otevření v nové budově.** Otevřena byla 29. srpna 1980 na slavnostní schůzi SRPŠ za přítomnosti zá-

stupců MNV, ZDŠ, členů NF, rodičů zapsaných dětí a občanů, kteří se nejvíce podíleli na dokončení MŠ. Následující den byl uspořádán den otevřených dveří pro ostatní veřejnost. Do užívání byly předány pouze dvě patra školy se dvěma třídami. Suterén, kam byla umístěna školní kuchyně, nebyl ještě dokončen. Dětem byla strava dovážena z kuchyně ZDŠ, vlastní kuchyně byla zprovozněna od třetího čtvrtletí školního roku. Vařilo se i pro MŠ Kralice a Sudice. Na školní rok 1980/81 bylo zapsáno 45 dětí ve věku 2 – 6 let. V každé třídě pracovaly dvě učitelky, o školku pečovaly dvě školnice, topič a tři kuchařky.

- **Nádoby na tříděný odpad do domácností**, které měly být občanům dodány zdarma (objednávali jsme je minulý rok v červenci), respektive jejich dodání, je zatím v nedohlednu. Firma ESKO-T, která je měla dodat v termínu srpen – září 2020, oznámila, že vyřízení dotace bylo z důvodu koronavirové krize pozastaveno. Pokud se situace jakkoli změní, obecní úřad Brezník bude občany ihned informovat. Všem dotčeným se za tyto komplikace omlouváme.
- **Svozy malých hnědých popelnic na BIO** v režii obce Brezník probíhají pravidelně – každý sudý pátek. Firma ESKO -T sváží popelnice každý lichý pátek. Firma ESKO-T vyváží malé hnědé popelnice se štítkem firmy. Obec sváží všechny malé hnědé popelnice na bio - polepené i nepolepené štítky.
- Upozorňujeme občany na **zákaz vyvážení stavební suti a jiného odpadu na soukromý pozemek Družstva LUH**

u hnojníka za velkým hřištěm. I přes hlášení o zákazu tam stále někdo naváží stavební suť, bioodpad a jiný odpad. Obec po dohodě tento pozemek využívá jako mezisklad odpadu. Není ale možné, aby tam občané vyváželi odpad svůj. Dále prosíme občany, aby neodkládali pneumatiky a jiný odpad u Havelkova. Po domluvě s obecními pracovníky bude zájemcům o uložení odpadu dvůr otevřen. Obec stále upřednostňuje navážení odpadu od obyvatel na sběrný dvůr do Náměstě, kartičky si mohou Brezničáci zapůjčit na obecním úřadě. Pneumatiky je v naší obci možné zdarma ukládat u pana Josefa Chadima v č.p. 56.

- Obec Brezník pořádá na přání občanů další **sbírku šatstva a nepotřebných věcí z domácností pro Diakonii Broumov**. Sběrka bude probíhat do soboty 25. 7. 2020, na č.p. 48, to je obecní dům Bohuslavovo u pošty. Věci lze průběžně předávat obecním pracovníkům každý všední den od 7 do 14 hodin na tomto č.p.. Pro domluvu volejte panu Jaroslavu Staňkovi na tel: 732 156 796.

Děkujeme Vám předem za všechny příspěvky do sbírky, pomáháme tím potřebným, kterých v téhle době přibývá ♡

Diakonie Broumov,

sociální družstvo a Obec Březník

➤ Více na [www: diakoniebroumov.cz](http://www.diakoniebroumov.cz), www.facebook.com/broumovdiakonie

opět pořádají

SBÍRKU ŠATSTVA A DALŠÍCH NEPOTŘEBNÝCH VĚCÍ Z DOMÁCNOSTÍ

Seznam věcí, které můžete dát do sbírek:

PROSÍME, VŠE ZABALENÉ V IGELITOVÝCH PYTLÍCH

- Veškeré letní a zimní oblečení (damské, pánské, dětské)
- Lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony
- Látky (minimálně 1m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)
- Domácí potřeby (nádoby bílé i černé, skleničky) zabalené v krabici
- Vátované a péřové přikrývky, polštáře a deky, peři
- Obuv – nepoškozená a v párech (svázaných gumičkou)
- Kabelky, batohy, drobné předměty z domácnosti
- Hračky – nepoškozené a kompletní, také plyšové
- Menší elektrospotřebiče – mohou být i nefunkční

VĚCI, KTERÉ VZÍT NEMŮŽEME:

- ledničky, televize, počítače, matrace, koberce – z ekologických důvodů
- nábytek a znečištěný a vlhký textil

SBÍRKA PROBÍHÁ V OBCI BŘEZNÍK DO 25. 7. 2020

věci předávejte ve všední dny obecním pracovníkům
na adrese Březník č.p. 48 – Bohuslavovo (u pošty napravo)

Blíží informace Vám rádi sdělíme:

Diakonie Broumov – tel.: 491 524 342, 739 999 112

Obecní úřad Březník – tel.: 568 643 320

ZAMYŠLENÍ - POHODOVÉ VÍKENDY

Na nedělní ráno a dobu po obědě se většina lidí těší především kvůli spánku a odpočinku. Ne vždy se ale nerušeného odpočinku dočkají. Hluk sekačky na trávu, křovinořezu, cirkulárky nebo motorové pily občas znepříjemní sváteční klid obyvatelům takřka každé vesnice a měst.

Na vesnicích jsou problémy s porušováním klidu častější. Jsou mezi námi občané, kteří tráví spoustu času přes týden v práci, a na práce na zahradě či na dvoře si nechávají víkendy. Pak jsou zde samozřejmě chalupáři, kteří jezdí do svých nemovitostí jen na víkendy a ty pak využívají především ke zvelebení svých odpočinkových sídel. Jiní to mají opačně, přes týden hodně pracují i doma a o víkendech pak rádi odpočívají a hluk strojů je ruší. Většina těchto situací, kdy máme souseda, který rád pracuje o víkendu, se dá vyřešit domluvou. Rozumný člověk jistě přistoupí na kompromis a domluví se - trávu si poseče třeba (když už musí v neděli) odpoledne, kdy má soused, který neděle drží, po polední siestě.

U nás v obci upravuje obecní vyhláška pouze dodržování nočního klidu. Ten je od 22 hodin do 6 hodin ráno. Vyhláškou jsou povoleny tradiční kulturní akce (poutě, hody ...), které do nočního klidu mohou zasáhnout. Rušení klidu o nedělích a svátcích u nás v obci neřeší žád-

ná vyhláška a v nejbližší době pravděpodobně řešit nebude. Ovšem na místě je respektování potřeb druhých. Ne nadarmo se říká, že kde končí svoboda jednoho, začíná svoboda druhého. . .

Je fajn, když jsme k potřebám druhých citliví a předcházíme možným konfliktům. Vráť se nám to v podobě dobrých sousedských vztahů a dobrým pocitem ze sebe samého. Vždyť o tom to je – žijeme mezi lidmi, ve společnosti. Na vesnici, kde k sobě máme blízko, jsou dobré mezilidské vztahy stavebním kamenem komunity. Každý ale musí začít sám u sebe.

SLOVO HEJTMANA

Už začátkem roku jsem psal o tom, že Kraj Vysočina v roce 2020 oslavuje 20 let od svého založení. Také jsem se zmiňoval o peripetiích jeho vzniku, vývoje a postupného rozvoje v úspěšný a respektovaný územní celek. Zmínil jsem se o tom, že prvním hejtmánem s velikou zásluhou na vzniku kraje se stal František Dohnal, na něj úspěšně navázal jako druhý hejtmán Miloš Vystrčil. Já osobně jsem pak mohl od roku 2008 pokračovat nejen v jejich práci, ale také využít mnoha rozumných a prozíravých rozhodnutí přijatých všemi dosavadními zastupitelstvy.

Kraj Vysočina si prošel za těch dvacet let mnohými problémy začínajícího celku i podstatnými změnami, hned v prvních letech existence například opakovanou změnou vlastního názvu. Za dvě desetiletí let se stalo nepočítaně významných, pozitivních, inspirativních, ale i neveselých událostí, které ovlivnily naše životy a zapsaly se do historie kraje.

Na začátku letošního roku jsme ale nikdo netušili, jaká těžká zkouška nás čeká právě v tomto „jubilejním“ roce. Pandemie koronaviru zasáhla prakticky celý svět, narušila fungování všech možných jeho struktur včetně našeho kraje. Troufnu si ovšem vyslovit, že jsme (zatím) v této nelehké situaci obstáli. Jsem opravdu pyšný na reakce a práci našich občanů. Nejen zdravotníci, hasiči, ozbrojené bezpečnostní složky, ale i lidé v dalších úřadech a institucích prokázali obětavost a schopnost si navzájem pomáhat bez ohledu na vlastní nebezpečí. Rád bych opakovaně poděkoval občanům

našeho kraje za to, jak pracovali nezištně po celých dvacet let ve prospěch naší společnosti. Čeká nás, zvláště ekonomicky, obtížné období, ale věřím, že společně se nám podaří jím opět projít úspěšně.

Když se ohlédnu za naším společným dvacetiletím, za podstatnou považuji skutečnost, že za dobu fungování našeho kraje se podařilo dosáhnout povědomí sounáležitosti bez ohledu na to, které strany vedly zastupitelstva. Na rozdíl od často nepřijemných bojů mezi stranami v jiných krajích se u nás dařilo vnímat a prosazovat společný zájem všech obyvatel bez podstatných rozporů a třenic. Pevně doufám, že tomu tak bude i v dalším období.

*Jiří Běhounek
hejtman Kraje Vysočina*

SLOVO POSLANCE

Doba koronavirová – co bude dál?

Předtím by to byl zajímavý sci-fi film. „Vypnutí“ běžného života, strach, roušky a dezinfekce, zavření škol a obchodů... Hrozba nákazy novým koronavirem se ale stala realitou. Teď si bohudíky můžeme trochu oddechnout. Rozbíhá se řada činností, na které jsme zvyklí – volný pohyb, běžné chování do práce a do školy, návštěvy lékařů i možnost posezení v restauraci.

Co nám krizové týdny ukázaly? Hlavně to, jak důležité a cenné pro nás je zdraví, možnost práce a vzdělávání, uskutečňování koníčků a cestování. A možná právě kvůli omezením, která jsme na jaře prožívali, si dokážeme i více uvědomit, že všechny svobodně prožívané oblasti života jsou pro nás velkým darem. Přišel také čas na přemýšlení, co nás čeká dál a v čem se můžeme z tzv. první vlny nákazy COVID 19 poučit. Většina z nás se asi neubrání obavě, zda a kdy přijde druhá vlna nákazy a jak bude silná. Na to ale nedokážou odpovědět ani erudovaní odborníci.

Jsem životní optimista, proto podle mě není na místě spřádat černé scénáře. Přesto bychom se i v následujících měsících měli chovat zodpovědně – tedy hlavně zachovávat důležitá hygienická opatření. Patří k nim důsledná a pravidelná hygiena rukou a omezení rizikových kontaktů, tedy bližší styk s osobami, které vykazují známky onemocnění dýchacích cest. Určitě bude důležité i to, jak ministerstvo zdravotnictví zvládne takzvanou „chytrou ka-

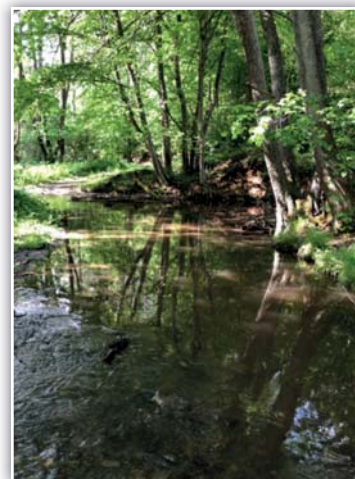
ranténu“. Ta by měla pomoci zvládnout případná nová ohniska nákazy tak, aby nemuselo dojít k celorepublikovému „vypnutí“ ekonomiky i dalších oblastí života.

Jako člen Ústředního krizového štábu jsem měl možnost tento projekt sledovat a připomínkovat. Podle mě jsou ještě nutné další kroky k tomu, aby „chytrá karanténa“ byla opravdu účinná – a to na jakoukoli infekci do budoucna. Například je vedle technického a procesního nastavení velmi důležité ochránit i citlivá data občanů.

Čekají nás ale i další zásadní úkoly. Již nyní je jasné, že ekonomický dopad na ČR i její obchodní partnery bude tvrdý. A ani zde není možno přesně říci, jaký propad bude a jak dlouho bude trvat. Každopádně musíme být připraveni na to, že i v Kraji Vysočina se projeví problémy malých i velkých firem a živnostníků. Je třeba očekávat zvýšení nezaměstnanosti a s tím i finanční krize některých rodin. A tady je nutné, abychom dokázali spojit snahy státu, krajů i obcí s cílem tyto konkrétní problémy řešit. Stavět hladové zdi či bezhlavě rozdávat sociální dávky není prozíravé, ale řadu rozumných možností máme. Zásadním krokem je udržení plánu investic v krajích a obcích, případně i jejich rozšíření. Potřebujeme pokračovat v rekonstrukcích budov, komunikací, budování nových bytů atd.

Udržíme-li investice, udržíme práci pro naše obyvatele – ve stavebnictví, dopravě i službách. Stejně důležitá je i pomoc firmám a vlastníkům lesů, kteří bojují s pokračující kůrovcovou kalamitou. Dříve zelenající plochy lesů, které dodávaly naší Vysočině přívětivou nejkrásnějšího koutu země, nahradily holiny či rezavějící suché smrkové a už i borovicové porosty. Je to velmi smutný pohled. A je třeba si bez obalu říci, že zejména malí vlastníci lesů bez účinné pomoci státu a kraje boj s kůrovcem nezvládnou. Problém bude samotné vytěžení napadeného dřeva, natož obnova porostů. Musíme společně hledat cestu k účinnější podpoře obnovy lesů. Bohužel dosavadní pomoc státu i kraje je nedostatečná. Nejde jen o peněžní kompenzace, ale i o pomoc s odbytem dřeva a obnovou lesních cest atd. Pevně věřím, že si co nejrychleji uvědomíme, o jak závažný problém jde a jak souvisí i s dalším neméně důležitým úkolem – bojem proti suchu. Pokud se nám nepodaří co nejrychleji obnovit lesní porosty, pak bude problém sucha dále narůstat. A to si opravdu vůči sobě a hlavně našim dětem nemůžeme dovolit.

Možná si řekneme, že je toho na nás nějak moc – koronavirus, kůrvec, globální sucho a do toho pro změnu poslední týdny prší a prší. Jsem přesvědčen o tom, že i díky měsícům bojů s koronavirem jsme schopni se poprat i s dalšími výzvami, které jsem zmínil. Možná nás v tom trochu koronavirus zbrzdil, ale zároveň nám dal řadu zkušeností, které můžeme využít i v těchto úkolech.

*MUDr. Vít Kaňkovský, poslanec,
člen Ústředního krizového štábu*

PŘÍSPĚVKY OBČANŮ

Krásný letní čas, milí spoluobčané!

Dostalo se mi pozvání na návštěvu k dobrému známému, který si (je asi v mém věku) splnil velký sen. Koupil si starší statek - mlýn. Když jsme vstoupili do dveří, dýchlo na mě moje dětství, připomněla mi to dům u babičky. Dlouhá chodba s kostkovanou dlažbou. První dveře vlevo prostorná společenská místnost, druhé dveře vlevo vstup do nemalé kuchyně. Vpravo komora, dál velké dveře na půdu. Prudké dřevěné schody nás dovedly do krásné mlýnice. Přímou před námi otevřené dveře na dvůr. Dvůr obestavený různými staveními, původně chlévy, různé kůlny, stodola. V holubnicích už nebyli holubi, ale okolo samé hnízdo jiříček. Na dvoře neběhaly slepice a kachny, jak za mého dětství, ale zelenal se tam krásný trávníček se spoustou květin. Zahrada veliká, plná ovocných stromů, na které my jsme v dětství lezli, a na zahrádce plno zeleniny. Pro mě to byla úplná oáza, pohlázení na duši. Moc se mi tam líbilo. Tak si říkám, o co všechno jsou dnešní děti ochuzeny. Nebudou mít vzpomínky jako my. Každá doba sebou něco přináší. Dnešní je moc uspěchaná, modernizovaná, ale to nezměníme, pokrok musí jít dopředu. Mnoho mladých lidí je nespokojených a někdy neví, jak dál. Tak si přečteme, jak moudře odpověděla maminka své dceři v dnešním příběhu.

MRKEV, VEJCE A KÁVA

Jedna dívka si přišla postěžovat k mamince, jak je život těžký. Už nevěděla, jak dál, měla chuť všechno vzdát, byla unavená bojem s každodenními starostmi. Připadalo jí, že jakmile jeden problém vyřeší, hned se objeví další a všechno zase zkomplikuje. Matka ji vzala do kuchyně. Naplnila tři rendlíky vodou a zapálila pod nimi. Voda přišla brzy do varu. Do prvního dala mrkev, do druhého vejce a do třetího hrst mleté kávy. Nechala je beze slova nějakou dobu vařit. Po nějakých dvaceti minutách vypnula sporák. Vytáhla mrkev a položila ji na talířek, stejně tak vejce, kávu přecedila do hrnku. Pak řekla matka dívce, aby si sáhla na mrkev: udělala to a viděla, že je měkounká. Pak jí matka řekla, aby si do ruky vzala vejce a rozbila je: když sloupila skořápku, viděla, jak vejce varem ztvrdlo. Matka řekla dívce, ať ochutná kávu. Dívka se napila a usmála se nad bohatou chutí a vůní nápoje.

Pak se matky zeptala:

„Co to má všechno znamenat?“

Matka jí vysvětlila, že každá z těch tří věcí musela čelit stejnému protivenství: vroucí vodě. A každá z nich reagovala jinak.

Mrkev vešla do vody silná a tvrdá, ale po marném boji s vroucí vodou změkla a zeslábla.

Vejce bylo na počátku křehké. Tenká skořápka chránila jeho tekutý vnitřek, ale v boji s vroucí vodou ztvrdlo.

Zato mletá káva se chovala naprosto jedinečně. Když byla vhozena do vody, začala na tu vodu působit a úplně ji proměnila!

„A která z těch věcí jsi ty?“ zeptala se matka své dceři.

„Když na dveře zaklepe problém, jak odpovíš? Jsi jako mrkev, která změkne? Nebo jako vejce, co ztvrdne a vyprahne mu srdce? Nebo jsi jako

káva, která promění vodu svými vnitřními schopnostmi?“

Když se nad tímto příběhem zamyslíme, tak opravdu by bylo pěkné, kdybychom nebyli jako to vejce, co mu ztvrdne a vyprahne srdce, ale jako ta káva, která promění vodu v lahodný, voňavý nápoj.

Nyní vzpomínky z výpisků pana Menšíka z Havlíčkova Brodu, rodáka z Březníka:

Minule jsme si připomínali, jak se nosilo za války mléko do sběrných k Nováčkům. Nyní pokračujeme dál.

Přes vyhlášení přísných trestů a namátkové kontroly, se v zemědělských usedlostech čas od času během války máslo potají stloukalo. Odvážnější zemědělci postupně nashromážděné mléko „načerno“, jak se říkalo, od-

střeďovali, když napřed odstředivku zbavili dovedně plomby a poté ji tam zase „neporušenou“ připevnili. V horším případě se spokojili jen se sbíráním smetan z odstaveného mléka. Smetana se v řadě rodinách stloukala ve zvlášť k tomu upravených konvicích. Hrdlo konve bylo utěsněno dřevěnou zátkou. V jejím středu byl otvor, kde vyčnívalo držadlo, na jehož konci uvnitř konve byla dřevěná deska s otvory. Její svislý pohyb od dna konve k zátce a zpět zajišťoval postupnou přeměnu smetany na máslo.

S přibývajícemi válečnými léty bylo stloukání másla v domácnostech stále nebezpečnější. Zvláště zemědělci, kteří nestačili plnit předepsané dodávky mléka, byli sledováni a proti některým dokonce vyvozovány ze strany německých úřadů represe. Teprve v posledních měsících války, na jaře roku 1945, sběr mléka ochabl. Odstředivky a máselnice dostaly na krátký čas slovo. Skončila hrozná válka, avšak k odstřeďování mléka po domácnostech již nedošlo. Mléko bylo i nadále v obci vykupováno ve sběrně u Nováčků a odtud

odváženo k průmyslovému zpracování do Třebíče, Rouchovan i jinam. Po založení Jednotného zemědělského družstva v roce 1956 byly dojnice postupně soustřeďovány do větších stájí. Byla také zahájena výstavba sběrný mléka u požární zbrojnice. Od roku 1958 bylo mléko soustřeďováno zde. Vybudováním moderních mléčnic s výkonným chladicím zařízením v nově budovaných kravinech, začala sběrna mléka v obci ztrácet svoji funkci. Postupně se omezila na sběr z družstevních stájí, roztržštěných po vsi, od zbývajících soukromých zemědělců a vydávání mléka na záhumenky.

Když v roce 1966 Richard Nováček zemřel, pomáhaly Emilii Nováčkové se sběrem mléka postupně Marie Krčmová, Marie Kopuleťá a Miluše Valová. V polovině 70. let sběrna mléka v Březníku přestala plnit svoji funkci. Mléko se denně odváží do mlékárny v automobilových cisternách přímo z mléčnic postavených u jednotlivých kravínů.

Dnes se sběr mléka v Březníku stal historií. Připomíná jej už jen budova bývalé sběrný mléka u požární zbrojnice. Místní národní výbor ji v roce 1981 předal do užívání zahrádkářům, kteří zde zřídili lisovnu moštů z padaného ovoce.

(Napsal Miroslav Menšík v prosinci 1982)

Ted' co nás tíží. Moc nás tíží rozkopané silnice po kanalizaci. Velké louže, když prší, nebo neschůdnost terénu u Kalouskových, špatné okraje u opravených úseků (skoky, jiná výška původního povrchu). Slyším dost stížností, že by se mohly alespoň zasypat ty velké výmoly na bočních cestách. Na opravu hlavní silnice z Kralic k obchodu si budeme muset počkat asi až do konce srpna. Musíme říct, že už se blížíme k závěru, tak dávejme všichni pozor, ať nepřijde nějaký úraz a obrňme se trpělivostí.

Opět musím pochválit pana Petra Bábuňku, který je neúnavný a trpělivě sbírá odpadky, uklízí, co se dá. Patří mu velký Dík. Poděkování i všem, kdo se krásně starají o předzahrádky a okolí svého domu. Je moc krásný pohled a radost se dívat na rozkvetlé a upravené okolí.

Musím také připomenout, že v období poutí není mše svatá v našem kostele pravidelně v neděli v 9:30 hodin. Dávejte pozor, poslouchajte hlášení paní Fraňkové anebo si přečtěte na vývěsce u kostela. Je nemilé, když se vypravíte a mše je třeba už v sobotu s nedělní platností. Také vás všechny v červenci pozveme na tradiční posezení na farní zahradě ve čtvrtek 23. 7. 2020. Pro děti jsou vždy soutěže, hry, tak se na vás všechny těšíme.

Na konci června jsme se mile rozloučili s žáky deváté třídy a všem dětem nastaly prázdniny. I když letos už to nucené volno poznali všichni dříve. Rodiče to měli také o hodně složitější s učením. Tak popřejeme všem, ať si odpočinou, užijí si dovolené, dětem hodně krásných zážitků, aby měli na co vzpomínat a žádné úrazy. A nám, co na dovolenou nepojedeme, přejí krásné chvíle třeba u pěkné knížky nebo radost z návštěv, z výletu. Radost z každého dalšího dne.

Závěrem jen starou myšlenku, jaká můžeme vyřknout slova.

Slova lehká i slova zlá, slova, která poletují, i ta, která tíží jako obrovská závaží. Jsou slova, jež ubližují srdci, jiná ho zase zahřívají. Některá slova jsou k pláči, jiná k smíchu. Slovy se dá chybovat, ublížit i chybu odčinit. Jsou slova jako „mám tě rád“, „odpuštění“, „společně“. Jsou to slova společného a věčného života.

Přejí všem, ať z našich úst vychází jen krásná slova, co zahřejí u srdíčka a pohladí na duši.

Marie Sobotková

MATEŘSKÁ ŠKOLA BŘEZNÍK

*Na teplém zápraží dřímají kočky,
motýli chumelí jak bílé vločky,
vymetá obilí, rozkvetly trávy,
jde kolem červen a všichni ho zdraví.*

*Milí dospělci, zdravíme vás už na začátku prázdnin naposledy ze školky. . .
Byl to ale zvláštní rok, obzvlášť jeho druhá půlka, kdy většina z nás zůstala doma a na školku jen vzpomínala. Ani nevíme, zda se máme těšit na prázdniny, protože už je máme vlastně od března. Nezbyvá, než se radovat alespoň s příchodího léta, které naštěstí přináší spoustu radovánek.
koupání, sladoučké ovoce na zahrádkách i v lese a výlety na různá krásná místa.*

Náš školkový výlet do Permonia v Oslavanech se letos bohužel musel zrušit, stejně jako celá řada dalších akcí, ale jedna se přece jen konala. Paní učitelky a pan ředitel se na školní zahradě rozloučili s našimi předškoláky a společně s panem rytířem, který k nám letos opět zavítal, děti pasovali na školáky. Zúčastnila se také paní místostarostka, která za obecní úřad darovala všem dětem kufříky s pomůckami pro prvňáčky. Všechny šest našich kamarádů nám bude v příštím školním roce chybět, stejně jako paní učitelky Zdenička a Lenička, které se letos s naší školkou také loučí.

Lidé odchází a přichází, tak to prý ve světě chodí a my se od září alespoň můžeme těšit na deset nových kamarádů, kteří se k nám během května zapsali a také na dvě nové paní učitelky. Snad se jim u nás bude líbit a my se budeme snažit je moc nezlobit 😊 Nejříve si ale užijeme dva měsíce teploty a v září hurá do školky!

Přejeme všem krásné letní zážitky a na podzim zase ahooy... . . .

... vaši milí malí ze školky

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLY

V průběhu prvních měsíců nového roku se uskutečnilo v naší škole několik akcí, které již byly uvedeny v posledním zpravodaji.

V únoru proběhl lyžařský výcvikový kurz v Orlických horách pro žáky 7. ročníku, který se vydařil. Děti se naučily sjezdovat i běžkovat. Po návratu z hor začaly jarní prázdniny, které byly v půlce přerušeny úplným uzavřením škol.

Takovou situaci nikdo z nás ještě nezažil. Aby děti nezažaly, byla na školách zavedena tzv. výuka na dálku. Pro mnohé děti, rodiče i učitele to byl šok. Postupně si ale všichni zvykali a většina rodičů svoji nedobrovolnou úlohu učitelů zvládla na výbornou. V závěru školního roku, kdy měli žáci možnost nastoupit zpátky do školy, byla na naší škole otevřena pouze jedna mini třída dětí složená ze všech ročníků prvního stupně.

Dle vládního nařízení měla dále probíhat výuka na dálku. Jelikož se neočekávala přítomnost všech žáků, pak by děti, které zůstaly doma u počítače bez možnosti přímého kontaktu s učitelem, měly nevýhodu. A proto jsme se rozhodli ve škole dělat jen to, co vyu-

čující jednotlivých předmětů zadali do dálkové výuky na stránkách školy.

Na začátku června byla umožněna přítomnost dětí druhého stupně. Na naší škole této možnosti využilo několik žáků. Výuka probíhala formou konzultací s učiteli jednotlivých předmětů.

Co nám tato výuka přinesla a co jsme se naučili?

Na začátku celé „koronavirové krize“ jsme zvažovali, jakým způsobem dálkovou výuku uchopit a padl i návrh na on-line výuku. Zjistili jsme ale, že řada rodin nemá potřebnou techniku a programové vybavení (na online výuku) na komunikaci s učitelem přímo přes obrazovku počítače. Ani naše škola nemá pro žáky licence těchto programů umožňujících online výuku. A proto jsme nakonec zvolili variantu zadávání úkolů na web školy s následným zasláním zkontrolovaných úkolů.

Také jsme se omezili pouze na výuku všeobecně vzdělávacích předmětů a výchovy byly učeny formou dobrovolných úkolů. Děti přesto tvořily rády a posílaly učitelům fotky – např. velikonoční výzdoby nebo domácí dekorace apod.

Přínos pro rodiny vidíme v tom, že rodiče měli možnost trávit více času s dětmi než při běžné výuce. Rodiče měli příležitost zkusit si „učitelskou práci“ a sami zjistili, jak je někdy obtížné do dětských hlaviček dostat učivo.

My všichni, učitelé, děti i rodiče jsme se zdokonalili v práci s výpočetní technikou, a když něco nešlo, tak jsme si volali nebo si posílali e-maily. Chceme všem rodičům moc poděkovat za trpělivost, komunikaci a spolupráci!

I přes vzniklou situaci jsme se v letošním školním roce opět rozhodli připravovat žáky 9. ročníku z českého jazyka a matematiky na přijímací zkoušky na střední školy. Žáci se postupně chystali již v průběhu roku v hodinách a při odpoledním doučování. Po uzavření škol probíhala příprava online cestou. A od 11. 5. byl umožněn návrat žáků 9. ročníků zpět do školy, kde měli možnost docházet 2x týdně na dopolední výuku. Zkoušku konalo 11 žáků, na přípravu jich docházelo 9. Každé úterý a čtvrtek naši devátáci konzultovali cvičení a příklady s vyučujícími ČJ a M a měli také možnost zkoušet si na internetu přijímací testy nanečisto. Zde mohli hned zjistit, jak jsou na tom se svými vědomostmi.

Všichni žáci byli u přijímacích testů úspěšní. Zkoušky jsou za námi a my všem devátákům moc gratulujeme a přejeme jim, aby se jim na středních školách dařilo a studium nebo učení je bavilo.

Nepřítomnost žáků ve škole nám umožnila všechny prostory školy nově vymalovat a připravit učebny na nový školní rok.

Kolektiv pracovníků ZŠ a MŠ Březník přeje všem krásné léto.

TJ Sokol Březník

SOKOLÍČCI

KORONAVIRUS JSME NEPROSPALI, ANEK SOKOLÍK SE ČINIL

Pamatujete si, jak jsem si stěžovala, že nám současná koronavirová situace nepřeje v aktivitách? No tak jen jsem dopsala článek, napadlo mě řešení. Sice nám zavřeli tělocvičny a zakázali se scházet, ale troška organizačních schopností (samozřejmě mých), komunikační techniky a pochopení na druhé straně signálu (ó díky Vám rodiče, bez Vás bych si mohla organizovat maximálně svůj volný čas ☺) a činnost pro Sokoliky je zajištěna.

Byl konec března, když rodičům do schránky přistál email s rozpisem vyvěšování budek. Budeme instalovat postupně tak, aby se Sokolíci nepotkali. Na pověšení budky má každá rodina 15 min. Kdo si čas nevybral, byl mu přidělen „befelem“. Místo a čas zajištěno. Začínáme ve 14:00 hodin v neděli 29. 3. 2020 u naší ohrazenky. Ptáci rodiče tam bu-

dou vybírat housenky a jiné škůdce na našich sazeničkách. Jsem jim to naplánovala.

Ono ale stejně není moc možností, kam jinam je vyvěsit. K Annině aleji, nelze. Naše lipky jsou maličké a zbytek aleje se bude od letošního roku revitalizovat. Budky musí být od sebe v určité vzdálenosti. (Asi si sýkorky nerady nakukují do budek.) A najít místo, kam nainstalujete 9 budek na živé stromy, je docela problém, chcete-li je mít u sebe.

V neděli balím dlouhý žebřík, budky, nebozízek, háčky, očka, drát, kladivo. Lékárničku a dlahu na krk mám v autě stále. No ne, vážně! Dlahu mi doporučil instruktor v kurzu první pomoci, on s ní tedy chodil i na vycházky, já si ji střídavě koupila do každého auta a jednu nosím stále v tašce do Sokola, když jedu na kola, ložit apod. Znáte Murphyho zákony? Potřebujete vždycky to, co u sebe nemáte. Takže ji určitě nikdy potřebovat nebudu, ale mám ji. Nakonec jednu zkušenost se zlomeným krkem doma máme, a to bohatě stačí. (Pokud byste ji sháněli, stojí na AliiExpresu pár kaček.)

Mám všechno! Jsem si myslela... Tak napadlo by vás, že děcka zapomenou, která budka je jejich? Mě ne, ale i to se stalo. Prostě Vojta to zvojtíl a místo svojí budky pověsil Rosendorfovic. V jádru je to malý, nepodstatný detail.

Samozřejmě, plán je věc jedna, realita je věc druhá. Někde jsme se mírně časově sklouzli, někde byl technický problém, kdy kmen byl tvrdší než háček, nebo že by za to mohl silný taťka Prokop, co ukroutil závit?! V každém případě v půl páté jsme měli až na jednu budku, která počká do podzimu, kdy budeme vyvěšovat další vyrobené, všechny ostatní pověšené.

Zajímavé bylo sledovat, jak se který sokolík popasuje s výstupem na žebřík. Vyvěšoval ji vždy rodič i dítě. Sokolník nachystal háček, vynesl budku a Sokolík zavěsil. Krásný pohled na dokonalou souhru. Někdo se bál, a tak jistil rodiče zespodu. Někteří Sokolíci se na žebřík vrhli střemhlav, jiní postupovali s rozvahou od první příčky. Už jen za ten výstup si všichni zasloužili uznání! Teď si jen přát, aby se alespoň v některé budce ptáčky uhnízдили ještě letos.

Chodíme nakukovat, vypadá to, že některé budky mají oklované vchody, tak možná tam pipušky jsou! Zjistíme to na podzim, až je budeme čistit. Dám vědět.

Možná to bylo tím ozdravným pobytem v lese, okysličením šedých buněk mozkových, já nevím, ale vymyslela jsem Sokolíkům odznak zdatnosti. Máme tři Sokolíkovy odznaky zdatnosti (zatím): fyzická zdatnost, přírodovědná a tábornická.

A tak celý duben Sokolíci mohli (dobrovolně, jak jinak, nejsem dráb) trénovat na 1. Sokolíkům odznak zdatnosti (SOZ). Trénovali tři cviky: angličáky, kolíbkou a záklony. Aby odznak získali museli:

1. celkový počet každého cviku za duben musí zacvičit min. 150 krát (tzn. 5 denně, 10 obden),
2. na konci dubna dokázat předvést každý cvik 10x bez zastavení a bez odpočinku mezi cviky.

Pokud si myslíte, že je to brnkačka, tak přijďte na oddílovku a ukažte se. Garantuji vám, že zadarmo to není ani pro sportáka. Ani všichni Sokolíci nesplnili napoprvé. Což není žádná tragédie, mají další šance, stačí se jen přihlásit ke splnění. Druhý SOZ - přírodovědná dovednost, měl následovat v květnu, ale to už se začala uvolňovat krizová nařízení a tak jsme se začali scházet venku, jezdit na kole a dovádět před sokolovnou a na určování kytek, stromů, zvířat,

teď zrovna moc času nemáme. Chceme totiž blbnout, dovádět, řádit, být spolu, to nám chybělo! Když jsme na kole, určujeme kytky a stromy, ale lepší je šlápnout do pedálu a jet rychleji než ostatní! Tož druhý odznak si natrénujeme přes prázdniny a splníme v září.

Loňský duben nám počasí nepřálo. Náš plán vyčistit studánku se uskutečnil až na první májový den. Letos nám klacky pod nohy házela koronavirová nákaza, která neumožňovala hromadnou brigádu. A tak opět nastoupila angažovanost rodičů. Po lehkém oťukávání, zda mi nedají košem. Vezmou svého Sokolíka a udělají svůj díl práce na studánce, a jejich odpovědi?

Že ano, a někteří dokonce s dovětkem: „No konečně nějaká činnost, kdy můžeme začít?!“

Díky vám všem Sokolníci, jste úúúúžasní!!!

Poslala jsem rozvrh prací, co je potřeba udělat, kdo chtěl, se zapojil a vybral si činnost. Termín, kdy svůj díl oprav provedou, dali vědět ostatním, aby se tam brigádníci nepotkávali. Jak to dnes u studánky vypadá a kolik se tam udělalo práce, jste mohli sledovat při svých vycházkách. Pro ty, kteří se tam nedostanou, přikládám fotičku. Abyste věděli, kdo na čem pracoval:

Prokopovi vyčistili vnitřní studánku a upravili odtok. Následně jej celý zrekonstruovali, takže teď se do studánky už nikdo nahýbat nemusí.

Sobotkovi vyčistili pravý břeh od listů a ostružin. Osvobodili zábradlí a doubek ze zajetí šlahounů ostružin, čímž dali možnost růstu malým smrčkům, co tam nalétly. Pozor! Nezašlápnout! Na podzim je přesadíme do svahu za potok.

Rosendorfovi vyčistili koryto odtoku ze studánky a vyrobili držák na hrnečky.

Trojanovi natřeli stříšku studánky.

Dragounovi totálně a z gruntu vyčistili levý břeh od ostružiní a to tak, že se tam dalo i tancovat. Teď už to zase svižně zarůstá, ale nebojte, prostrháme, vyžneme 😊

Sochorovi vyrobili nové zábradlí, včetně jeho instalace. (To už plní svoji funkci, to už není na okrasu!)

Cibuliakovi „Cibulky“ vyrobili dubovou lavičku (Krásná, co? Kdo ji ukradne, tomu ruka upadne! Je tam daná fotopast, kdyby to náhodou někoho lákalo! 😊)

Fábryovy holky nedělaly nic, ...by se dalo říct. Sehnaly materiál na lavičku od pana Balvína (děkujeme). A měly vyrobiť zaplachtování štítu, aby se zamezilo špinění studánky. Nakoupily materiál, (ten je jim teď tak akorát – no ono se to využije jinde, řekla bych), ale pak se do toho takticky připlať Pája Cibulka a všechno je jinak. Po krátké roz-

pravě mě přesvědčil, že musíme vyrobiť celou novou stříšku, protože ta stará toho už moc nevydrží a bude to prostě nejlepší. Já si tedy tak trochu myslím, že chtěl adekvátní objekt, který nebude dělat ostudu nové lavičce 😊. Nicméně, jsme dali dohromady dřevo, (díky Míšo) na novou stříšku a ve stodůlce u Cibulek se pustili do díla. Stříška je již ve fázi výroby kompletace. Teď nás, tedy spíše mě, (máchat štětcem zvládnou) zastavil déšť před nátěrem. (Jak já závidím všem, co mají velké dílny a stodoly a vůbec prostor na kutilskou činnost a nemusí stále něco sklízet a vytahovat. Ach jo.)

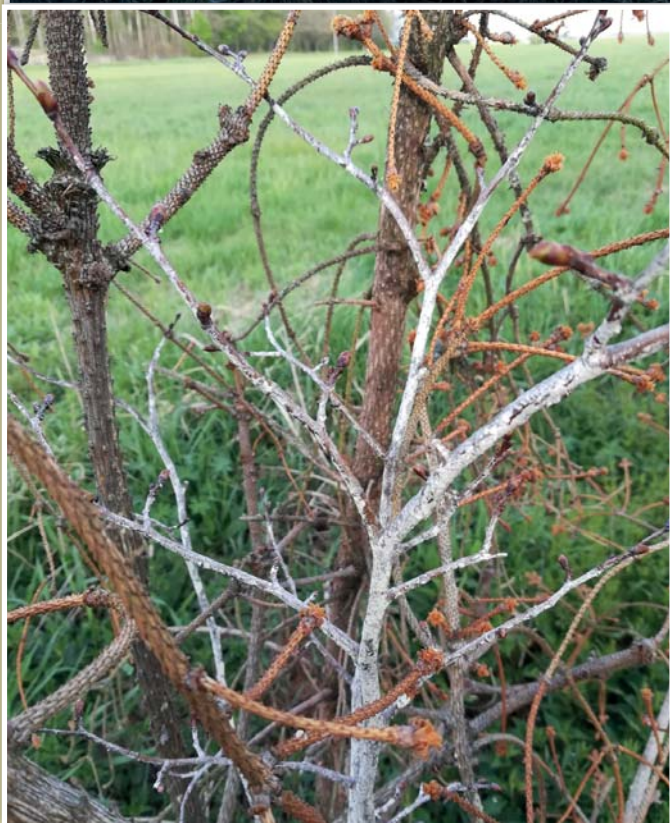

Konec června byl ve znamení hledání skřítkova pokladu. Jedna výprava byla pro déšť odložena, ale teď už není čas ztrácet čas. A jak to dopadlo si počtete na podzim.

A na závěr tu mám dobrou zprávu pro všechny běžce. Olympijský běh je odložen na 16. září. Jsme přihlášení do Ivančic, tak kdo máte zájem, můžete se přidat a zaregistrovat se na www.olympijskybeh.cz/zavody/ivancice-2020.

Trasy jsou: 400m, 800m, 2,5km a 5km. Vídám tu běhat hodně běžců, tak pojďte společně s námi podpořit dobrou myšlenku. Máme zaregistrované zatím dva běžce ze Sokolíku, ale doufám, že poběží celý oddíl. Ještě se lze zaregistrovat i s tričkem (děti 150,- Kč, dospěláci 450,-). Je to příjemná atmosféra, zažijete zase něco jiného, nového. Závod, kde fakt není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Budu se na všechny těšit.

Krásné léto a se Sokolíky koncem srpna při Šírákování na shledanou.
Ilča

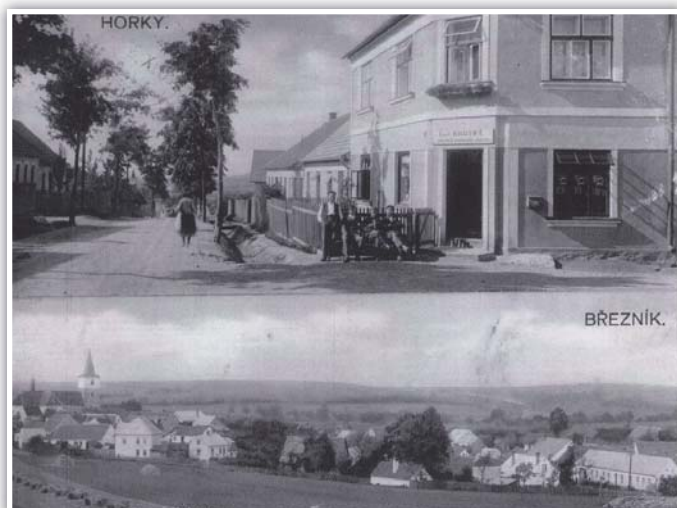

Z BŘEZNICKÉ KRONIKY – ROK 1945

Jak se v Březníku žilo před 75 lety

... Konec války a bombardování naší obce...

- 10. ledna napadl sníh a drží, mrzne a sněží celý leden
- Od 2. února mírná zima, tání, 25. února skřivanci zpívali
- 14. února byl proveden nálet na Prahu
- Ze 6. na 7. března byl zatčen pan Alexander Jarolím a Viktor Stejskal pro styk s partyzány. Jarolím propuštěn po 3 týdnech, Stejskal odvezen za Prahu a vrátil se až v květnu
- 4. března byl proveden sběr šatstva pod heslem „Národ svým dělníkům“, bylo vybráno: 4 kabáty, 15 vest, 7 kalhot, 2 košile, 14 čepic, 2 klobouky, 3 páry rukavic, 1 šál, 8 párů ponožek, 3 chránítka, 6 párů opravené obuvi, 15 kg hadrů
- 15. března vykolejil nákladní vlak za mostem u Náměště, poraněn nebyl nikdo
- 22. března započali rolníci setí jařin

- 28. března přivezli z nádraží auty 49 uprchlíků z Horního Slezska. Umístění byli v sokolovně. Původně měli být na příkaz německého vedoucího umístění ve škole, ale na zákrok starosty p. J. Kopuletyho byli uprchlíci ubytováni v sokolovně, a tak byla škola zachráněná pro vyučování dětí, za což nutno pochválit pana starosty a tajemníka Josefa Boka, že se zastali školy. Sláma ku spaní a potřebné nádoby byly sebrány od zdejších občanů
- 2. dubna byl zaveden letní čas. O 2. hodině v noci byly posunuty ručičky hodin o 1 hodinu dopředu
- 7. dubna přišlo 300 koní a 160 mužů vojska, byli ubytováni po domech. Ve škole si zařídili dílnu sedlář, obuvník a krejčí a pracovali v ní až do 12. dubna. Obec musela pro koně obstarávat krmivo až do doby, kdy tato část ustupující armády odešla na západ
- Z 10. na 11. dubna 1945 položili partyzáni na železničním mostě

u Kralic nálož, která v 1 hodinu v noci pod jedoucím nákladním vlakem vybuchla. Kolejnicí byla přeražena lokomotiva a několik vozů poškozeno. Nákladní i osobní doprava a přísun pro německé vojsko z Brna byl ochromen. Osobní doprava se udržovala přestupováním. Z Březníka a z Kralic chodili lidi na vlak za kralický most. Do týdne byl most opraven. 18. dubna projížděly vlaky opět po mostě

- 15. dubna v 8 hodin ráno projel Březníkem autobus partyzánů, u Křížů přestříhli telefonní drát a odjeli k Náměšti. U Velkého Pole se střetli s německým vojskem. Cílem jejich bylo překazit odvod koní v Náměšti, to se jim podařilo. Někteří partyzáni vnikli do Náměště, kde německou odvodní komisi rozeznali. Rolníci byli rádi, že jim koně zůstali. Dva partyzáni byli v boji raněni
- Od 16. dubna již nejezdili dělníci zaměstnaní v Brně do zaměstnání, již nebylo přímé spojení. Od 17. dubna nebrala pošta ani dopisy ani peněz
- 18. dubna procházela Březníkem od 14:00 do 16:30 od Senorad k Bíteši ustupující německá divize. Od 13:30 byl vypnut elektrický proud a s obavami zůstal až do 15. května vypnut. V nejdůležitějším a nejnepříjemnějším úseku války byli jsme bez rozhlasu a bez novin. 18. dubna odešli němečtí uprchlíci ubytovaní v sokolovně do Náměště
- V týdnu od 15. do 22. dubna zazdívali lidé do sklepů a chlévů šatstvo, prádlo, peřiny, nádobí a potraviny, aby to uchránili před odvozem ustupujícími vojsky. Nebylo však nikomu nic poškozeno

- 19. dubna ráno se roznesla zpráva, že Němci se stáhli k Jihlavě, kde prý se postaví odpor a že nestojí nic v cestě postupu ruských vojsk. Na telefonický dotaz to bylo potvrzeno i z četnické stanice v Rapoticích. Odpoledne ke 3. hodině se vypravili na kolech do Mohelna zjistit situaci u partyzánů bývalí četaři Josef Růžička z č.p. 23, František Havelka z č.p. 116 a student Jiří Lysák z č.p. 89. V Mohelně dostali rozkaz, aby jeli do Náměště zjistit situaci, kolik je tam německého vojska. Nedbalostí partyzánských hlídek byli v lese nad Skřipinou zajati německou skupinou, naloženi na nákladní auto a odvezeni přes Mohelno. Bylo jim slibováno jen 3 ho-

diny života. V Mohelně zahájili partyzáni na auto střelbu, využili příležitosti a všichni tři sesákali z auta a utekli. Jan Růžička při seskoku si naštlpl v kotníku kost v pravé noze. Večer byl odvezen autem partyzánské družiny do nemocnice v Ivančicích a odtud dne 4. 5. 1945 do sanatoria Dr. Navrátila. Po osvobození 15. května byl odvezen do domácího ošetřování

- 23. dubna zúčastnil se 47 letý Antonín Vávra (hostinský v Březníku) s partyzánskou skupinou Dr. Hybeše přepadení velitelství 6 pancéřové německé divize na faře v Náměšti nad Oslavou. Vlastním autem dovezl 6 partyzánů, z nichž byli 2 Rusi a 4 Češi, do Náměště. Zatím co 4 hlídkovali, Antonín Vávra a 2 ruští partyzáni napadli německé velitelství, kde bylo asi 6 důstojníků. Již ze silnice zastřelil ruský kapitán u okna stojícího německého důstojníka, vnikli ihned dovnitř, kde z místnosti velitelství házeli Němci proti nim na schodiště ruční granáty. Zatímco ruský kapitán střílel do místnosti, Vávra nevybuchlý granát, který se odrazil od prsou ruského kapitána, bleskurychle vrátil do místnosti velitelství. Zabili 5 Němců. Střepinami granátů byl raněn Vávra do zad a ruky a ruský kapitán do ruky
- 25. dubna od 22:30 v noci bylo slyšet dělostřeleckou palbu od Brna celou noc.
- 26. dubna padlo Brno do rukou ruské armády. Přes Kralice táhly velké transporty německé armády k Brnu na posilu proti rudé armádě. Ovšem již bezvýsledně.

BOMBARDOVÁNÍ NAŠÍ OBCE - 26. dubna 1945

- 26. dubna od 16:30 přiletělo od Ketskovic 9 ruských letadel. Když byli nad Březníkem, zahájila proti nim střelbu protiletadlová děla umístěná v Sadovém za železniční tratí. Ruská letadla opětovala střelbu a začali bombardovat obec v domnění, že německá děla jsou v obci, nebo poblíž obce ukryta. Shozeno bylo stovky malých bomb na zmlou od Cihelny k Březníku a na obec několik velkých bomb, které utvořily krátery až 4 metry hluboké. Takových bomb bylo shozeno 8 a více. Jedna v zahradě u Potůčků č.p. 21, dvě na poli za Potůčkovou zahradou, jedna na zahradě Jana Musila č.p. 20, jedna na zahradu Františka Chadima č.p. 12, jedna na zahradu myslivny č.p. 57, jedna na zahradu Jaroslava Chadima č.p. 56, jedna na poli Josefa Krejčího. Na prostranství před školou a farou bylo shozeno 30 malých bomb. Na Volné straně střílela letadla po rolníku Potůčkovi jedoucím s válem a zabila jednoho koně. Na poli na záhumenici zastřelili rolníku Křížovi z č.p. 15 dva koně. Hned vzniklo v obci 8 požárů. V čísle 52 kůlna, v č.p. 91 u Dvořáků výměnka a kolna, mlýn p. Jarolíma č.p. 132, stodoly v č.p. 35, 17, 15, 9, dále výměnka v č.p. 19. Kromě toho byl demolován domek p. Šídly č.p. 70. Křídlice smetená z domu č.p. 16 pana Kafky. Když Němci stříleli po ruských letounech, zabloudil jeden granát ráže 37 do prádelny u Kafků, prorazil stěnu a odraženými úlomky cihel byla lehce zraněna do hlavy Albína Kafková, když svým tělem kryla své dva

synky - osmiměsíčního Jiříka a dvacetiměsíčního Františka, kteří se batolili po zemi. Zastřelen byl 10 letý žák František Řezanina z č.p. 168 na dvoře č.p. 90, kamž se utíkal schovat. Raněných bylo 15, z nichž 4 byli odvezeni do nemocnice. Jiřímu Lysákovu vybuchla malá bomba 2 metry za zády. Ranění byli ošetřeni Dr. Jaroslavem Křížem a Dr. Černínem, kteří se uvolili poraněné operovat a vytáhnout střepiny. Ve III. třídě bylo operováno celou noc při petrolejových lampách. Druhého dne byli odvezeni čtyři nejvíce poranění do nemocnice v Třebíči (Jiří Lysák, Marie Nováčková - služebná u Boků, Rudolf Kočí, Jaromír Mužík)

- Od 26. dubna se lidi uchylovali do sklepů, jakmile zahučela letadla. Ruská letadla zde létala volně. Neobjevilo se ani jedno německé letadlo. Němci občas projížděli obcí na tancích a obrněných vozech k Mohelnu. Němečtí vojáci navštěvovali obec a vyměňovali látky plátna a tabák za potraviny. Nevybuchlé bomby byly odnášeny k cihelně do zmoly a na ohni zneškodňovány. František Pavlík z č.p. 55 vytáhl jednu bombu u Krejčů č.p. 52, která uvízla ve stropě a neexplodovala a odnesl ji v náruči na plácek, kde pod ní udělal oheň v nebezpečí vlastního života
- 28. dubna se konal pohřeb zastřeleného žáka Františka Řezaniny z č.p. 168. Nad hrobem se s ním rozloučil učitel František Dobrovolný a tklivým proslovem p. farář Schneider
- 3. května přišlo do obce a ubytováno v sokolovně 100 ruských zajatců, k nim musela obec přidělit 50 občanů na kopání zákopů a kulometných hnízd. Kopáno bylo na hřebenu návrší padělků k Boží muce a po půllánech k Čermákům a k Vinohrádkům.

- 4. května vyhodili partyzáni most přes Oslavku u Skřipiny a tím zamezen přísun Němců k Senoradům
- V noci na 6. května byl odvezen německými vojáky jako rukojmí starosta obce pan Josef Kopulety. V 18 hodin bylo hlášeno, že starosta je v nebezpečí, ale že se mu nic nestane, zachová-li obyvatelstvo klid. Zaujme-li občanstvo nepřátelský postoj, bude obec vypálena a starosta zastřelen
- 7. května v 10:30 byla shozena bomba z letadla na Řezaninovu zahradu a střepy z bomby rozbit štít u stavení p. Havelky č.p. 96.

Ten den bylo bombardováno Mohelno a v 19 hodin Náměšť

- 8. května byli vyzváni všichni muži na kopání zákopů a kulometných hnízd, sešlo se 300 mužů. Kopali pod dozorem německých vojáků kolem obce na jihu, východě a severu. Vojáci se velice báli partyzánů a stále se vyptávali, nejsou-li v okolních lesích, a když jsme jim řekli, že je zde plno partyzánů, žádný se k lesu nepřiblížil a zdržovali se poblíž obce. K 10. hodině přiletěla ruská letadla, vojáci se schovali a my jsme se rozutekli domů. Jeden starší voják mě prosil o kus chleba, dal jsem mu svačinu, poděkoval a povídal mi německy: „Jdi domů, stejně bude za pár dnů konec“. Lidé se zdržovali celý den ve sklepích, protože každou chvíli přiletěla ruská letadla a německá protiletadlová děla proti nim střílela většinou přes Březník. Odpoledne shazovala ruská letadla letáky s výzvou k německým vojákům, aby o půlnoci z 8. na 9. května složili zbraně, ježto admirál Karl Dönitz - nástupce Hitlera, podepsal kapitulaci německé armády. O 11. hodině v noci vyhodili Němci železniční most u Kralic a dali se na ústup. Za nimi vzápětí postupovala ruská vojska. Němci nestačili všechny své zásoby zničit, a tak odvážnější občané (ponejvíce z Horek) v noci a ráno rozebírali různé věci po Němcích a odváželi si je domů. Ústup Němců byl vynucen, ježto ruská vojska obsadila Mohelno 8. 5. 1945 v 17 hodin odpoledne a postupovala přes Sedlec, Náměšť, a tak úseku východně od Náměště k Rosicím hrozilo obklíčení. Přes Březník Rusové nepostupovali, ježto most u Skřipiny byl vyhozen
- 9. května se vrátil starosta Josef Kopuleť z německého zajetí. Správou obce byl pověřen Jan Rybníček z č.p. 124
- 10. května přijela z Náměště spojka od partyzánského velení s výzvou, aby byly vyvěšeny prapory. Byli jsme opět svobodni po šestileté okupaci Hitlerovým Německem, které nám přineslo mnoho utrpení a hospodářských škod
- Dne 10. května v 10 hodin byla sloužena polní mše na hřišti u sokolovny s vlasteneckým kázáním p. faráře Schneidera. Odpoledne vyhrávala vesele hudba dům od domu. Pod vedením Josefa Růžičky byly zavedeny hlídky o 24 mužích, kteří chránili obec
- Horymír Havelka z č.p. 116 (dělník ve Zbrojovce) byl odsouzen pro sabotáž na 4 roky. Osvobozen americkou armádou, vrátil se za 16 měsíců. Kromě toho byli potrestáni vězením za sabotáž následující občané: Havelková Marie z č.p. 96, na udání Alexander Jarolím mlynář z č.p. 132, Alois Staněk č.p. 182, Josef Kříž č.p. 67, Antonín Menšík č.p. 178. Pět mladíků uteklo z práce z Německa a skrývali se do konce války, někteří přes rok - Rudolf Nováček, František Robotka, Emil Krejčí, Emil Řezanina č.p. 27 a Josef Tomasi.
- 11. května byla zavedena pracovní povinnost od 17 do 45 let na opravu mostu u Kralic a Skřipiny
- 16. května bylo zahájeno opět vyučování na zdejší škole

Pozdrav z Březníka.

- 17. května projel opět první vlak k Brnu po opraveném mostě
- 17. května byl zastřelen v Náměšti 42-letý Alois Musil z č.p. 39 na základě rozsudku partyzánského soudu v Ivančicích
- 18. května byly odvody ročníků 1913, 1914, 1915 a 1916 pro novou Československou armádu
- 22. května uspořádala obec sbírku poživatin pro hladovějící Brno. Bylo vybráno: sádlo škvařené 76kg, slanina uzená 4kg, máslo 12kg, tuk umělý 2kg, maso uzené 10kg, vejce 2160 ks, mouka hladká 1143kg, žitná mouka 220 kg, brambory jedlé 4500kg, mléko 150 litrů, prasat 8 kusů. 6 vozů plně naložených doprovázených četnými občany vyjelo časně ráno 22. května. Do Brna přijeli v poledne. Naložené vozy zavezl pan Rybníček na Národní výbor v Brně
- Na sbírku pro okresní péči o mládež pod heslem „V dětech je národ věčný“ bylo vybráno 23 000 Kčs a odevzdáno okresní péči o mládež do Třebíče.
- 28. května narukovalo několik záložníků k československé armádě: František Dobrovolný, Fr. Staněk, František Havelka a Jaroslav Kašpar
- 29. května nastoupil službu u pohraniční stráže Josef Bok z č. p. 87

- 30. května se vrátil Emil Nováček z koncentračního tábora v Dachau a uspořádal veřejnou přednášku, kde objasnil život v koncentráku a zvěrstva páchána německými tyrany na věznicích
- 7. června narukovali další záložníci: Josef Franěk, Emil Krotký a 5 dobrovolníků.
- 8. června bouře, celý červen teplé počasí.
- 18. července začátek žní, celý červenec horka až + 30 stupňů, úroda obilovin dobrá
- V červenci se ustavil druhý Národní výbor:
Předseda: Jan Rybníček
Místopředseda: Cyril Suchánek
Rada MNV: Alexander Jarolím, František Malach, František Matoušek
Členové za odboj: Antonín Vávra, Josef Růžička
Za KSČ: Jan Dobrovolný, Josef Teplý
Za Soc. dem: František Pavlík, Cyril Franěk
Za Nár. soc.: Josef Fila, Adolf Krčma
Za Lidovce: František Chadim č.p. 12 a Stanislav Doležal č.p. 1
- 13. srpna odvody branců ročníků 1917 - 1923, odvedených 45
- Celý srpen velká horka v důsledku čehož rostou hodně houby, hlavně hříbky
- 15. září začali rolníci s vybíráním bramborů, velká úroda
- 14. září nastoupil na zdejší školu výpomocný učitel Viktor Stejskal. Učitelský sbor: Alois Lysák ředitel, Božena Lysáková učitelka, Viktor Stejskal
- 16. září se vrátil z Anglie major Stanislav Rejthar z Kuroslep s manželkou Angličankou. Byl občany z Kuroslep i z Březníka srdečně vítán
- 26. září byla opravena střecha školy, omítka a zaskleno 44 okenních tabulí. O sklo byla velká nouze. Okna byla zalepena lepenkou a prkénky. O vánocích se nám podařilo koupit 4 tabule skla pod rukou od jednoho brněnského skláře a tím bylo zaskleno posledních 12 tabulí
- 29. září byl navrácen do Březníka velký zvon. Celé září velká horka
- 3. října narukovali k československé armádě nováčci, jsou to: František Řezanina č.p. 168, Josef Tomasi, František Hort č.p. 13, Augustin Chadim č.p. 120, Jaroslav Kos č.p. 63, František Doležal, Jaroslav Malach, František Konečný, Jaroslav Koubek č.p. 75, Josef Chadim a Adolf Maštalíř č.p. 105
- Oslava 28. října byla provedena v sobotu 27. 10.
- 7. listopadu bylo vzpomenuo výročí Velké říjnové soc. revoluce
- 1. prosince otevřena při zdejší škole Mateřská školka, první učitelkou byla jmenována slečna Vlasta Nesnídalová z Brna
- Celý prosinec mlhy a deště

*Z březnické kroniky přepsala kronikářka naší obce
Jana Řezaninová*

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Životní jubilea

Za měsíc červenec:

Paní Kondratenko Rayisa, 84 let
Paní Kafková Božena, 75 let
Pan Švarc Pavel, 55 let
Paní Nevřková Irena, 50 let

Za měsíc srpen:

Paní Křížová Marie, 88 let
Paní Jarolímová Milada, 83 let
Paní Švarcová Marie, 82 let
Paní Pavlíková Vlasta, 82 let
Paní Musilová Marie, 81 let
Paní Nováčková Marie, 70 let
Pan Maštalíř František, 70 let
Paní Křapová Božena, 70 let
Pan Mojžíš Jaroslav, 65 let
Pan Sobotka Radek, 60 let

Za měsíc září:

Paní Bochníčková Božena, 88 let
Paní Kopuleťá Marie, 88 let
Pan Franěk Jaroslav, 83 let
Paní Horká Jarmila, 82 let
Paní Kudláčová Helena, 82 let
Paní Růžičková Marie, 80 let
Paní Hermanová Božena, 70 let
Pan Kříž Zdeněk, 50 let

Přistěhovali se:

Červen:

Pan Dominik Klištinec s přítelkyní (nastávající manželkou) paní Zdeňkou Kočí a synem Sebastianem Kočím
Pan Martin Haban

Červenec:

Pan Alexandr Kondratěnko

Svatby v červnu a červenci:

Iva (roz. Vyskočilová) a Tomáš Burešovi
Světлана (roz. Šídlová) a Martin Sklenářovi
Zdeňka (vd. Kočí) a Dominik Klištincovi

Zesnulí spoluobčané

(připojujeme tichou vzpomínku):

Červen:

Pan Josef Rybníček
Pan Ferdinand Malý

FOTOGALERIE

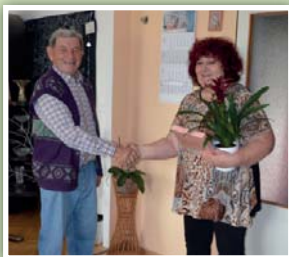
15.4.2020 - žehnání úrodě

8. květen – Den vítězství, kladení věnce k Pomníku padlým za účasti VVC Březník

6.6.2020 – pan Josef Franěk, 85 let

6. 6.2020 - Posezení pod májí

Malá pouť se letos z důvodu koronavirové krize a budování kanalizace nekonala, proto Sbor dobrovolných hasičů uspořádal 6. června 2020 sobotní POSEZENÍ POD MÁJKOU s březnickou kapelou Bosňáci a alespoň takto jsme si připomněli pouťový čas. Zajištěno bylo bohaté občerstvení, podávaly se steaky z grilu, účast byla kolem 100 návštěvníků, posezení příjemné, jen škoda té bouřky, která se přihnala kolem půl 10 večer.

17.6.2020 – paní Božena Strašáková, 93 let

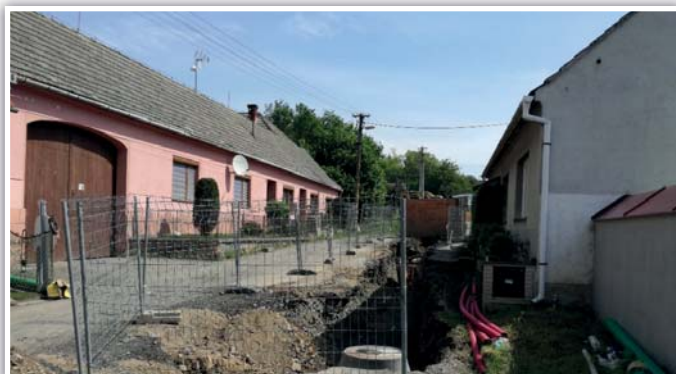
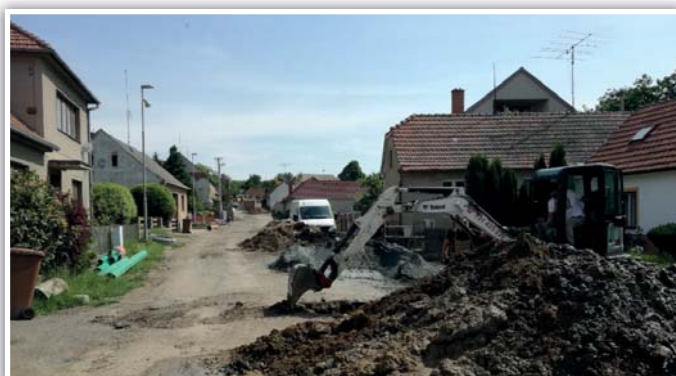
24.6.2020 – obřadní místnost obecního úřadu - Rozloučení s 9. třídou ZŠ Březník

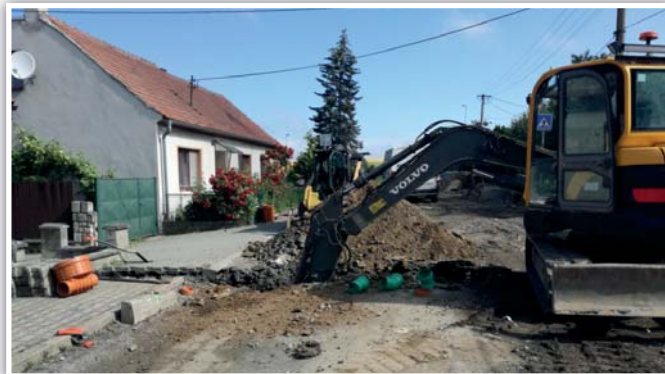
Ve středu dne 24.6.2020 jsme se v březnické obřadní místnosti (původně mělo být rozloučení pod přístřešky u sokolovny, ale déšť plány zhatil) rozloučili s letošní velmi sympatickou třídou deváťáků. Loučení bylo krásné a dojemné, ale i veselé. Sami žáci si připravili pár písniček, které přítomným zazpívali s plným nasazením. Slovem se s nimi rozloučila jejich třídní, paní učitelka Petra Rabušicová, dále pan ředitel Jan Nešpor a jako čestný host byl pozván také bývalý ředitel zdejší školy pan Zdeněk Cabejšek, který je také ze školních lavic při tomto loučení slovy vyprovodil. Za žáky pronesli pár slov Sára Cibuliaková a Ondřej Koubek. Krásnou tečku za proslovy udělala paní učitelka Zina Jiráňková, když žákům předala jejich pokladničku z prvního stupně, do které si tehdy dnešní deváťáci střádali drobné jako pokuty za různé prohřešky. Na co peníze použijí, nechala na nich. Rozloučení to bylo krásné a důstojné. Žáci dostali spoustu dárků. Celý učitelský sbor zase na oplátku dostal květiny a pan ředitel Nešpor a paní učitelka třídní spoustu pozorností. Snad můžeme říci, že si rozloučení deváťáci užili, snad i kantorský sbor, který se také účastnil. Věříme, že i rodiče, příbuzní a my z obecního úřadu, a i kulturní výbor obce Březník, který akci připravil, určitě. Milí deváťáci, tak ještě jednou (jak řekl pan ředitel Cabejšek) - vykročte tou šťastnou nohou do další etapy Vašeho života!

červen 2020 – stavba kanalizace a ČOV

75. číslo Březnického čtvrtletníku, který je periodickou tiskovinou samosprávného územního celku, pro vás připravil ve spolupráci s výše uvedenými autory příspěvků Obecní úřad Březník. Evidenční číslo přidělené ministerstvem kultury: MK ČR E 23032. Místo vydání obec Březník. Březnický čtvrtletník je vydáván čtvrtletně obcí Březník, IČO 00289132, se sídlem Březník č.p. 247.

Neoznačené fotografie pochází z archivu obce Březník.

Náměty a články pro vydání dalšího čtvrtletníku odevzdávejte na obecní úřad do 12. 9. 2020.

Děkujeme.